

ספורט

אולימפיאדה

טרון והבארונים

הערים האולימפיות שהן השנה בחדשות הן, כמובן, סראייבו היוגוסלאבית (בחורף) ולוס-אנג'לס האמריקאית (בקיץ). אבל הבירה האולימפית הקבועה היא לוזאן, העיר המערב-שווייצית השקטה על גדות אגם לימן.

זה 69 שנים שלוזאן (בת 130 אלף התושבים) מארחת את הוועד האולימפי הבינלאומי המנהל את התנועה האולימפית והמבטיח את רצף המישחקים, אחת לארבע שנים, מאז הם חודשו עלי ידי הבארון הצרפתי פייר דה-קוברטין, ב-1896, באתונה.

בלי גרמנים. היה זה גם דה-קוברטין שהציע, בשעתו, ב-1911, לקבוע את לוזאן כמושב-הקבע של האולימפיאדות, במקום להעבירה ממקום למקום. משנרתחה הצעה זאת והאולימפיאדה השישית, שנועדה ל-1916, בוטלה, בגלל מלחמת-העולם, החליט דה-קוברטין, או נשיא הוועד האולימפי להושיב, לפחות, את הוועד, דרך קבע, בלוזאן.

לא שהנייטרליות השווייצית תמיד עמדה לוועד האולימפי. באולימפיאדה הראשונה שלאחר המלחמה, ב-1920, באנטוורפן הבלגית, למשל, עמדו בנות-הברית המערביות המנצחות על כך כי לא תשתף משלחת גרמנית באולימפיאדה.

בלי נעליים. הוועד האולימפי מעסיק סגל-קבע של 70 איש, בראשות הספרדי חואן אנטוניו סמרנש, דיפלומט לפי מקצועו (לשעבר שגריר ספרד במוסקבה), אבל גם בעל עבר ספורטאי (שחקן הוקיי).

הסגל אינו מסתפק בעבודות השיגרה, הקים, לאחרונה, גם מוסיון אולימפי, בו יכול אהרן הספורט הסקרו לגלות הרבה עובדות מעניינות. למשל, באולימפיאדות בעבר גם התחרו במשיכת-חבל, כאגרוף בין נשים ואפילו ברכיבה על אופניים לשניים.

תחרויות אלה עברו מהעולם, אך לא זכרם של ספורטאים שהצטיינו בעבר. על כתיב המוסיון ניתן לראות שחין מצטיין של אולימפיאדת 1924, למשל, לבוש בכגריים שחור, צנוע ושלם, אחד ג'וני וייסמילר, שנודע יותר מאוחר בתפקיד טרון בסרטים.

וגם את הבארונים שילמפניק, שהצטיינה בסקי ואת הרץ החבשי אבבה ביקילה, שוכה פעמיים בריצת המרתון כשהוא רץ יחף. שלא לדבר על רוג'ר באניסטר, האדם הראשון שרץ מייל אחד כארבע רקות והסביר את זה בפשטות: "אנחנו עושים את זה, כי אנחנו נהנים מזה".

בלי לב. כדי לשתף את תושבי לוזאן עוד יותר בנושא האולימפי חידש השבוע היו"ר סמרנש את מירוץ אחר לוזאן - מסלול של 20 קילומטר, היוצא מהאיצטר המקומי, דרך הרחובות המרוצפים אבנים ככרות של העיר העתיקה של לוזאן, עובר את גשריה וחוזר לתחנת-הרכבת אשר במרכזה ומסתיים ליד מישרדי הוועד האולימפי הבינלאומי, אשר מעבר לכביש.

גם דה-קוברטין לא התרחק הרבה מלוזאן. הוא קבור באחוות אבותיו, מעבר לגבול, בכפר הולדתו הצרפתי. הוא רק דאג, בצוואתו, כי יוציאו את ליבו מגופתו ויקברו אותו, בניפרד, בכפר היוני אולימפייה, מולדת האולימפיאדות, בה נולדה האולימפיאדה הראשונה, לפני 2760 שנה.

לבקשתכם ובהסכמתו של הנ"ל בדקונה בפוליגרף בתאריך 26 לח.ז. בגיזן חשד מעורבת בשריפת קלוב א שנטרף ביום שישי 22 לח.ז.

הנ"ל מנחיתה מכל וכל מעורבות בשריפת המועדון.

מטרתו ובדיקה:

לאבחן את אמיתות גירסתה כדי להגיע למסקנה באם היא מעורבת אם לא בשריפת המועדון.

בדיקתה בפוליגרף:

במהלך בדיקתה הוצגו לה השאלות הרלוונטיות הבאות עליהן השיבה בשלילה:

1. האם את יודעת מי גרם לשריפת קלוב א ביום שישי שעבר ?
2. האם את היית מעורבת בדרך כלשהי בשריפת הקלוב ביום שישי שעבר ?
3. האם ביקשת מאדם כלשהו שישרוף לך את המועדון ?
4. האם פנה אליך אדם כלשהו לקבל דמי חסות למועדון לפני שנטרף ?

מ ד מ צ א ל ס :

בתוצאה המבדקים אובחנו סימנים של אמירת אמת לגבי השאלות הנ"ל. היינו שהיא לא יודעת מי גרם לשריפת המועדון, שהיא בעצמה אינה מעורבת בכך, שלא ביקשה מאדם כלשהו לשרוף המועדון, ואם לא פנה אליה לבקש דמי חסות.

לא משקרת! לפי בקשתה של כרמלה זילברמן, מבעלות קלאב-איי, היא נבדקה בגלאי-שקר (פוליגרף) על-ידי חוקרי המכון הישראלי לפוליגרף. הוצגו לה שורת

בעלי העסק ישרפו אותה, זה כמו לשחוט תרנגולת המטילה ביציה. עובדה מעניינת: דווקא את פרמיית הביטוח לא שילמו בדיוק במועד. זאת כוודאי לא התנהגות של אדם הרוצה לזכות בדמי הביטוח.

מדוע נעלם ספר החברים?

ה ביטוח היה רווקא ביטוח מעולה, ביטוח צד שלישי, שבמיקרה שמשוה קורה, חברת הביטוח חייבת לשלם לעובדים של המועדון משכורת במשך שנה תמימה, ולפצות את הבעלים על כל הפסדי הרווחים.

אך היום, כל מה שבעלי המועדון רוצים, זה לבנות את המועדון מחדש ולחדש את פעילות חברי המועדון, ובינתיים ממשיכה המישטרה וחוקרת. אחת השאלות היא מדוע נעלם (או נגנב) ספר-החברים מהמז'דון. היה זה לפני שבועיים, ביום שבו נסגר המועדון כדי לחגוג את החתונה של יצחק גרינשטיין, בעל פאב המטמון, הנמצא בקרן הרחובות הירקון וירמיהו בין שני המועדונים. באותה הודמנות נעלם לא רק ספר החברים, שכתובותיהם יכולות לעניין כל מי שרוצה למשוך חברים למועדון יוקרה כל שהוא, אלא גם שני מכשירי טלפון, אולי לשם הטעייה ברבר הכוונה המקורית של נטילת ספר החברים. שאל החוקר: "אולי ניסו בדרך זאת לאותת שיש כוונה לפגוע בקלאב. כאשר המאפיה הולכת לעצלת מעשה-הנקמה הם שולחים חבצלת לבנה. בשוק הכרמל נוהגים להשאיר על יד מקום המועד לפורענות תרנגור לת שחוטתה..."

תגובת בעלי הקלאב: "אנחנו לא אנשי מאפיה, ולא משוק הכרמל, למה שבניו איתותים כאלה?"

מזון יותר מ-20 אלף דולר. על דיסקו 5250 דולר. אבל כל ההוצאות האלה כוסו בקלות, והמאזנים של מר עדון-החברים היוקרתיים מראים רווחים נאים ביותר.

את העניינים במועדון, הוא לא היה לבד, ויצא מן המועדון יחד עם פקידת-הקבלה. **אינ סיבה לשחוט** **שוב חזרו לנושא הכלכלי:** 55 עובדים, וכולם קיבלו את

8.	דיסקו	5,250
9.	הדפסות	1,500
10.	דמי שכירות	8,200
		<u>89,950</u>
	רווח תיפעולי	<u>31,050</u>

מאזן חיובי קטע מחשבון ההכנסות וההוצאות של המועדון לחודשים מאריל ומאי 1984: למרות ההוצאות הגבוהות, כ-88

אלף דולר לחודש. היו ההכנסות הרבה יותר גבוהות, 118 אלף דולר וגם אחרי ניכוי ההשקעות נותר לבעלי המועדון רווח של 6000 דולר לחודש.